

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem najdom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam pojn, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 20 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje države toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanila tiska enkrat, po 10 h, če se tiska dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5. in sicer uredništvo v I. nadstr., upravnništvo pa v pritličju. — Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Pesamezne številke po 10 h.

Upravnništva telefon št. 85.

Balkanska pisma.

(Srbsko-bolgarski odnosi — Narodna skupština. — Macedonska literatura)

Belgrad, 3. januarja.

(— ut.) V Sofiji so začeli prihajati k pameti in danes bolgarsko časopisje ne govori o znanem reku Ljubena Karavelova, da more iti Bolgarska v Makedonijo samo čez Srbijo. Srbi, oziroma kralj Milan in njegova okolica so l. 1885. podeenjevali Bolgarsko in doživeli so Slivnico, ker niso hoteli mobilizirati cele vojske, nego so začeli z vojno s trdim prepričanjem, da premagajo vso bolgartko oboroženo moč z nekaterimi brigadami — pa še tem brigadam niso dali dovolj municije. Približno enako so sedaj mislili Bolgari o Srbiji in v Sofiji se je nekaj časa mislilo, da ne bi bilo slabo, ko bi bolgarska vojska prestopila srbsko mejo in marširala proti Belgradu, in ko bi bila Srbija popolnoma premagana, potem bi imela Bolgarska popolnoma proste roke v Makedoniji, kjer Grška ni tako nevarna konkurentinja kot Srbija.

V tej smeri je pisala večina bolgarskega časopisja, in oni, ki ne znajo in ne morejo mnogo misliti, so smatrali, da je vojska neizogibna! Ta bojazen je bila smešna in popolnoma neutemeljena, ker, naj postanejo odnosi med Srbijo in Bolgarsko še tako napeti, oborožen konflikt med obema jugoslov. državama je takorekoč enkrat za vselej absolutno izključen! Med Srbijo in Bolgarsko lahko nastanejo kake difference, ali srbski in bolgarski državniki bodo imeli vedno toliko zdrave pameti, da teh difference ne bodo odstranjevali s puškami in bajoneti, ker ako bi jim take reči tudi na pamet prihajale, bi pokazali, da so zreli — za norišnico... In to je vendar nemogoče, da bi prišli v kaki državi na krmilo kandidati za norišnico...

Na makedonsko vprašanje je začela Evropa gledati malo drugače,

kakor je gledala do sedaj. Izjava italijanskega ministra zunanjih zadev, Tittonija, članek v pariškem „Le Temps“, ki je organ francoskega ministra zunanjih zadev in neke londonske izjave dokazujejo, da so te tri liberalne evropske velesile naklonjene taki sanaciji makedonskega vprašanja, da se da trem vilajetom (Kosovski, solunski in bitoljski) neke vrste avtonomija in da se pri tem vpošteva princip narodnosti — in tega se Bolgari bojijo, a to je tudi vzrok njihovega vpitju na Srbijo! Znana je stvar, da se je še pred 2—3 leti mislilo v Evropi, da je macedonsko vprašanje čisto bolgarska nacionalna zadeva in še-le v novjšem času se je začelo gledati na Makedonijo malo pravilneje, in rezultat tega preobrata v mišljenju Evrope je ideja avtonomiziranja Makedonije na ta način, da se vpošteva princip narodnosti, ker to bi bila najpravilnejša in najpoštenjša sanacija macedonskega vprašanja. Bolgari se s to idejo ne morejo spoprijazniti zato, ker oni enostavno ne pripoznajo, da bi v Makedoniji razen Bolgarov bilo še kakih drugih narodov, četudi to njihovo megalomansko trditev vsakega dne eklatantno dementirajo dogodki v Stari Srbiji in Makedoniji. Posebno Bolgare jezi, da Evropa proti njihovi volji priznava Srbe v Makedoniji in zato se danes dobri odnosi med Srbijo in Bolgarsko niti zamisliti ne dajo, ali tudi oborožen konflikt je popolnoma izključen.

Makedonija je vrgla Srbijo v naročje liberalnih evropskih velesil, ki niso direktno zainteresovane na Balkanu in Makedoniji je vrgla tudi Bolgarsko v naročje Rusije, Avstro-Ogrske in Nemčije — druga grupa evropskih velesil — katerim ni stalo do tega, da se makedonsko vprašanje reši pošteno, v korist balkanskim narodom, nego zasledujejo tam svoje sebične namene. Rusija, Avstro-Ogrska in Nemčija delujejo z vso močjo

na tem, da ostane v Makedoniji status quo in mürstestški program ni nič druge kot pesek v oči balkanskim narodom in Evropi, ker koristi od nepopolnih, površnih, ali bolje rečeno nikakih reform, makedonsko prebivalstvo nima nobenih. Ali status quo je danes, ko želijo liberalne evropske velesile pravilno rešiti makedonsko vprašanje, oziroma postaviti nov princip in prvo etapo sanaciji tega vprašanja, Bolgarom konvenira in v svoji zaslepljenosti pomagajo sedaj balkanski politiki onih držav, ki balkanskim narodom ne želijo dobrega valed česar so Bolgari še pred nedavnim silno vplili na nje. Ta preobrat v bolgarski politiki najjasnejše dokazuje, da stvar, za katero se bojujejo, ni pravična!

Govori se, da odstopi bolgarski poslanik v Belgradu, g. D. Rizov, ki je vnet zagovornik srbsko-bolgarskega sporazuma in noče ostati na tem mestu sedaj, ko je nastal tak preobrat v bolgarski zunanji politiki. Ako se to zgodi, potem se niti srbski poslanik v Sofiji g. S. Simić, ki je bolan in se nahaja sedaj v Švici, ne povrne več v Sofijo, kamor je bil spremenil poslan zato, da dela na sporazumu. Ako se to zgodi, potem se vrnemo v čase pred 11. junijem 1903. l., s katerim dnevom se je začela na Balkanu nova epoha, doba sporazumnega dela Srbije in Bolgarske. Odnosi med Srbijo in Bolgarsko bili bi potem približno taki, kakor so odnosi med — recimo Rusijo in Anglijo: normalni sicer, ali presrčni ne...

Morebiti do tega ne pride. Bolgari so začeli treznejše misliti in upati je, da se streznijo popolnoma.

Narodna skupština ima božične počitnice. Tukaj imamo namreč božič še-le v nedeljo, ker se poslužujemo še vedno starega koledarja. Ko se skupština zopet sestane (23. t. m.), pride na vrsto proračun za l. 1907.

Opozicija je rekla poslancem iz večine, da nosijo narodu za božič dolg od 95 milijonov, a ti so odgovorili, da prinašajo narodu železnice.

Službeno se dementirajo glasovi o rekonstrukciji kabineta, ali ta vseeno predstoji. Govori se, da odstopijo ministri: vojne, pravosodja in javnih del. Ne vem, ako so vse te govorece popolnoma osnovane, ali to je gotovo, da odstopi pravosodni minister dr. Milenko Vesnić, ki se vrne v svojstvu srbskega poslanika v Pariz, odkoder je prišel spomladi, a da ni izročil predsedniku republike odpovedi in pisem, vsled česar se je že takrat vedelo, da ostane v kabinetu samo nekaj časa, a potem se zopet vrne v Pariz. Z neko gotovostjo bi se lahko trdilo tudi to, da odstopi vojni minister, general Radomir Putnik, ki ni ravno posebno zaljubljen v svoj ministerski fotelj, nego si želi miru in počitka. Ko se narodna skupština ponovno sestane, bo kabinet gotovo vsaj deloma že rekonstruiran.

Balkanski narodi so preplavili Evropo z različnimi brošurami o makedonskem vprašanju. Ko bi človek zbral vse te brošure, imel bi lepo biblioteko — samo da ta biblioteka ne bi bila posebno dobra, ker vse te brošure skupaj niso vredne enega franka!

Teh dni sta izšli druga za drugo dve brošuri: Draganov, La Macédoine et les Réformes in Ramon, L'Agitation bulgare en Turquie. Obe brošuri sta izšli v Parizu, obe na francoskem jeziku in obe se peče za makedonskim vprašanjem in razlita med tema dvema brošurama sestoji samo v tem, da je prvo naročila bolgarska, a drugo turška vlada, kar se vidi najbolje iz tega, da vsakdo, kdor le hoče, dobi eno in drugo brošuro — zastonj.

Draganovljeva brošura ni posebno interesantna, ker premleva stare,

znane reči na znan način in v znan smeri. Glavna ost brošure je namenjena — ker radi tega je bila tudi tiskana — proti Srbom in njihovi akciji v Stari Srbiji in Makedoniji. Nič nenavadnega!

Romanova brošura je polna številk in vidi se na prvi pogled, da je sestavljena v turškem ministertvu zunanjih zadev, tudi drugače je sestavljena popolnoma na način diplomatičnih publikacij. V njej je natisnjeno nekoliko pisem, naslovljenih na bolgarske voditelje čet in nekoliko pisem teh voditeljev ministertvu (bolgarskemu) zunanjih zadev, kar dokazuje, da vodi celo četniško akcijo v Makedoniji — bolgarska vlada. Ta pisma so turške oblasti vjele in turška vlada jih je potem publicirala, da s tem dokazuje, da niso resnične trditve bolgarske vlade, da ona nima z delovanjem čet ničesar skupnega.

Svet vse te brošure sprejema zelo skeptično — s polno pravico, ker objektivna ni nobena.

Iz delegacij.

Budimpešta, 6. januarja. Pododsek proračunskega odseka v avstrijski delegaciji je sprejel resolucijo, v kateri se vojnemu ministertvu naroča, naj določi novo pogodbo glede zalaganja armade po načelih reciprocitete z Ogrsko. Odgovor vojnega ministra na resolucijo se ni vzel na znanje.

Včeraj popoldne je bila plenarna seja avstrijske delegacije. Nadaljevala se je debata o vojnem proračunu. Del. Romančuk se je pritoževal o zatiranju Malorusov v Galiciji ter dokazoval, da se Poljakom na Pruskem glede parlamentarnega zastopstva, uprave in justice bolje godi, kakor Malorusom v Galiciji. — Del. dr. Lecher je zahteval odpravo delegacij. — Del. Glabinski je zahteval, naj se da avstrijskim narodom čim večja avtonomija, ne da bi se s tem krčila enotnost države.

LISTEK.

Strahovalci dveh kron.

Zgodovinska povest.

(Dalje.)

Šla sta v kuhinjo in molče požila jako skromno večerjo, ki jo je bil pripravil Tomo. Tujec je med jedjo neprestano opazoval Kržana in to z neko posebno dobrohotnostjo, kar je Tomu jako ugajalo ter vzbujalo v njegovem srcu sladko upanje, da se morda še enkrat odpre tujčeva mošnja in da morda zdrkne v Tomovo roko še en tolar.

Tej tihoti je napravil konec močan strel, kateremu je kmalu sledil drugi.

— Ali je treščilo... je vprašal Kržan, ko je zadonel prvi strel.

— Ne, to je strel iz topa, je zaklical tujec, ko je zadonel drugi strel. Ladja je v nevarnosti in kliče na pomoč.

Kržan je bil v tem že ogrnil svoj plašč.

— Idimo...

— Kaj pa hočete v tem viharju? je vprašal Tomo, ne da bi se pre-

maknil od ognjišča. Kdor gre ob takem vremenu iz hiše, gre v gotovo smrt.

— Če te je strah, ostani doma, je nejevoljno zakričal Kržan.

— Mene ni nikdar strah, je odgovoril Tomo hladnokrvno in stegnil nože.

— Strah te je, da, in strahopetec si. Strah te je iti na morje, še bolj pa te je strah dolgega Jurja.

Tomo je bil užaljen v dno svoje duše. Srdito je planil pokonei, prav kakor bi se hotel zapoditi v svojega gospodarja.

— Mene naj bo strah dolgega Jurja, je kričal. Kdo pa je bil tisti, ki je Jurju na Veliki petek z enim udarcem izbil štiri zobe. Jaz sem bil tisti junak. In da boste videli, kako malo se bojim Jurja, pojdem z vami.

Te hitre premembe v Tomovem mišljenju ni povzročilo samo Kržanovo očitjanje, da se Tomo boji dolgega Jurja. Tomo se je bil namreč naenkrat spomnil, da je ta večer prosil Mater božjo, naj mu preskrbi priliko, da polomi dolgemu Jurju vse kosti in zadelo se mu je, da ima mnogo upanja, doseči s pomočjo plemiča Kržana in lastnika dolgega svetlega samokresa ta svoj smoter.

— Prosim vas, plemeniti gospod, se je oglašil zdaj kupčevalec s konji, dovolite mi, da se vam pridružim.

Andrej plemič Kržan je hipoma pozabil na svojo nevoljo do tujca. Rekel si je, da človek, ki gre prostovoljno v veliko nevarnost, mora biti plemenitega srca. Segel je tujcu v roko in odprl vrata.

— Hitimo! Vsak trenotek je dragocen, da rešimo, kar se da še rešiti.

In odhiteli so vsi trije po griču in skozi vihar na morsko obrežje.

III.

Kapitan na barki stoji
In se žalostno drži...
O Marija sedem žalosti,
Pomagaj nam v nevarnosti.
Narodna.

Vihar je divjal s strahovito silo. Po nebu so se podili temni oblaki, iz katerih so švigale strele druga za drugo. Burja je bučala in v svitu bliskov se je videlo, kako visoko je morje metalo peneče se valove.

Bila je noč groze, a vendar je bilo na obrežju zbranega mnogo ljudstva, zlasti moških ki so bili oboroženi s sekirami in z železnimi palicami in so nestrpnost čakali, če jim

vrže morje kak plen na breg. V votlini, izdolbeni v skalo, je gorel ogenj, in ženske, ki so bile zbrane tamkaj, so skrбно pazile, da je bil plamen vedno velik in svetel, tako, da ga je bilo videti že daleč z morja. Ta plamen naj bi morebitne ponesrečence zvalil na breg in v gotovo smrt.

Andrej Kržan in njegova spremljevalca so sicer skrivali svoje obraze v plaših in se ogibali ljudi, a vendar so si ženske kmalu pripovedovale, da je valpet kneza Turjaškega na obrežju in da hoče ljudstvu vzeti, kar mu morda podari morje. Od žensk so to zvedeli moški in kmalu so videli Andrej Kržan in njegova pomočnika, da se ne morejo več svobodno gibati. Moški so jih bili obstopili v večjem kolobarju in se niso več razmaknili.

Andrej je sodil, da je najpametnejše, če tega ne zapazi. Ker ni mogel po cesti nikamor iti, se je obrnil k morju in začel pripravljati svojo jadrenico za odhod. Komaj so to zapazili ljudje, so ga obstopili še tesneje. Najpogumnejši so celo začeli prijemati verigo, s katero je bila ladja priklenjena ob skalo, in polglasno mrmranje teh ljudi je kazalo Andreju, da ne sme več molčati. Vzel

je izza pasa samokres in mirno ukazal ljudem, naj izpuste verigo.

— Naveličal sem se vašega nadlegovanja. Če imate proti meni kake namene, vam svetujem, da si stvar še enkrat premislite. Poznate me dovolj, da izpolnim do pičice, kar obljubim. Povem vam torej, da ustrelim na mestu vsakega, kdor se dotakne mene, mojih spremljevalcev ali moje jadrenice.

Ljudje so res odstopili nekaj korakov, kajti Andrej Kržan je govoril tako odločno, da niso niti najmanj dvomili o resnosti njegove grožnje. Morda bi se bili počasi razgubili, da se ni iz ozadja zaslislal jezen klic.

— Strahopetec! Kaj ne pojmite, da vam hoče knežji valpet vzeti, kar vam je namenilo morje? Branite vsaj svojo starodavno navado.

— To je dolgi Juri, je zašepetal Tomo svojemu gospodarju na uho. Kar ustrelite ga, gospod, sicer se zgodi nesreča.

Kržan je pač hotel odgovoriti dolgemu Jurju, a dva strela iz topa, ki sta zadonela z morja, sta mu vzbudila misel, da je bolje, če zdaj kaj stori, in da ni čas primeren za besedovanje.

(Dalje prih.)

— Del. prof Schönborn je zagovarjal delegacije. Odločno se je izrekli proti izločitvi Dalmaacije, češ, da bi imeli potem cesarstvo, kakršno je bilo v najhujših Napoleonovih časih.

— Vojni minister Schönaich je zagovarjal koncesije, ki so se dovolile Madžarom, češ, da so to le jezikovne naredbi, a Ogrska ima zakonito zajamčeni državni jezik. Zagovarjal je svoje nazore, naj se v generalnem štabu udeleže častniki tudi madžarsko, a službeni jezik v armadi mora ostati nemški. Tudi pri konvenciji ne more nihče postati štabni častnik, ki ne zna nemško. Napovedal je zakon, s katerim se žureti preskrbovanje častnikov in vojaških uradnikov, tako, da dobe že po 10 letih 40% penzije. Minimalna pokojnina se zviša. Tudi se misli na popolno penzijo že po 35. službenih letih. Končno namerava vojna uprava zvišati pokojnine moštvo. Za vse te potrebščine bo treba 2 1/2 milijona kron. V novem zakonu je skrbnjeno tudi zaboljšanje pokojnine gazistom, ki so bili upokojeni pred letom 1900, za kar bo treba zopet 2 milijona. Potem se je po kratki debatji sprejel tako vojni proračun, kakor tudi proračun vojne mornarice.

Prihodnja seja bo v ponedeljek.

Budimpešta, 6. januarja. V plenarni seji ogrska delegacija so se sprejeli proračuni skupnega finančnega ministrstva, vrhovnega računskega dvora in za Bosno in Hercegovino. — Ogrska delegacija bo imela samo še eno sejo, ko dobi nuncijske avstrijske delegacije.

Parlamentarni položaj.

Dunaj, 6. januarja. Prihodnja seja gosposke zbornice bo v petek 11. t. m. Na dnevnem redu je za sedaj le drugo branje o novem obrtnem zakonu, vendar bo razpravljala tudi o temeljnem zakonu k volilni reformi, ako bo poslanska zbornica do tedaj rešila numerus clausus.

Konflikt med srbskim kraljem in ministrskim predsednikom.

Belgrad, 6. januarja. Med kraljem Petrom in ministrskim predsednikom Pašićem je nastal konflikt, ker je obljubil Pašić, da bo v proračun postavil za prestolonaslednika 360.000 frankov apanaže, sedaj pa Pašić tega noče storiti, češ, da se je bati v skupščini vinarjev, ako bi se govorilo o prestolonasledniku. »Štampa« poroča, da je že izdelan novi dvorni in hišni zakon za dinastijo Karagjorgjevič ter stopi kmalu v veljavo. Člani kraljeve rodbine se razdele v dva razreda; v prvem so taki člani, ki imajo pravico do prestola, in sicer kralj Peter, prestolonaslednik, princ Aleksander, kraljev brat princ Arzen in njegov sin Pavel; v drugi razred prideta kraljeva nečaka, princa Božidar in Aleksej.

Ločitev cerkve od države na Francoskem.

Pariz, 6. januarja. Pri inventuri v verzelskem semenišču je našel prefekt 250.000 frankov v državnih rentah in obliacijah. Ker duhovščina ni hotela podati izjave za ustanovitev verske občine, se ta denar porabi za dobrodelne zavode.

Škof v Montiersu, Lacroix, je ustanovil družbo sv. Sigismunda za podpiranje duhovnikov ter naznanil ustanovitev v Rim, toda Vatikan ni ustanovitve odobrilo.

Boj v Maroku.

Pariz, 6. januarja. Vojni minister Gebbas je naskočil Zinat, kjer se je utaboril Raizuli. Ker pa so Raizulijevi ljudje krepko odgovarjali z boljimi puškami, so se sultanove čete umaknile, da jih niso mogle več zadet i krogle iz trdnjave. Nato je dal vojni minister streljati iz topov, kar je vstalo kmalu preplašilo, da so umolkni. Ko so se potem sultanove čete približale trdnjavi, že ni bilo Raizulija več v njej, temuč je med obstreljavanjem pobegnil v gore. Njegove izgube niso znane. Sultanovih vojakov je padlo sedem.

VI. redni občni zbor slovenskega trg. društva „Mercur“.

Včeraj dopoldne se je vršil v društvenih prostorih „Narodnega doma“ VI. redni občni zbor slovenskega trgovskega društva „Mercur“ ob obilni udeležbi.

I. podpredsednik g. Lilleg je namesto bolnega predsednika g. ces. svetnika Ivana Murnika pozdravil navzoče z iskrenimi besedami, proglasil sklepčnost, pozdravil oblastvenega zastopnika g. komisarja Robido, pozdravil zastopnika trg. in obrtnega društva iz Gorice, gospoda Medveda ter zastopnika „Merkurja“ iz Celja, g. Jagodica. Spomnil se je v preteklem letu umrlih članov. V znak sožalja so se navzoči vzdignili s sedežev.

O delovanju društva v preteklem letu je poročal tajnik g. Golob.

Preteklo leto je za trgovstvo in sploh narodno gospodarstvo v Avstriji velikega pomena, kajti trgovstvo je v tem letu doseglo lepe uspehe, za katere se je borilo desetletja. Dobil smo namreč nov čekovni zakon, novo carinsko tarifo, zakon o družbah z omejenim poroštvom, penzijsko zavarovanje privatnih uslužbencev, kakor se kaže, se v kratkem dobi tudi zakon o dokazu usposobljenosti. Vse to je velikanskega pomena za trgovstvo.

Odbor je imel preteklo leto 13 sej. Ker se društveni predsednik, g. cesarski svetnik Ivan Murnik ni mogel vsled bolezni udeleževati odbovskih sej, je te vodil I. podpredsednik g. Lilleg oziroma II. podpredsednik g. Kessler. Odbor je izvolil iz svoje srede in iz vrste članov sledečih 7 odsekov: gospodarski, hranilnični, pevski, posredovalni, redakcijski, učni in veselilni odsek. Vsi odseki so zborovali. Posebno obilno posla so imeli posredovalni, redakcijski in veselilni odsek.

Posredovalnemu odseku je posvetil vso pozornost odbornik g. Volk. Odkar je ta prevzel posredovalnico, je vrlo napredovala. Prijav od strani trgovcev je došlo lani 136, od trgovskih uslužbencev pa 162. Ekspedicijski je imela posredovalnica 1037, uspehi so bili 104. Dohodkov je bilo 240 K 42 vin., stroški za poštnino so znašali 73 K 78 vin. Posredovalnica je postala za društvo velikega pomena.

Največjo in najvažnejšo nalogo vseh odsekov je imel redakcijski odsek. V delokrog tega odseka je spadal list in koledar, kakor tudi z učnim odsekom spojeno izdajanje knjig, predavanja in učni tečaj. Vsebina lista je izborna, koledar je lepo urejen in ima aktualno vsebino. Zanj so si stekli zaslug g. dr. Murnik, Podlesnik in dr. Windischer. Ta odsek se je z učnim odsekom bavil z vprašanjem o izdaji slovenske korespondence. To vprašanje bo kmalu rešeno. Društvo je otvorilo tečaj za laično, ki lepo uspeva. V „Mestnem domu“ je privedlo predavanje inženirja g. Turka „Črtice iz kemije vsakdanjega gospodarskega življenja“. Shod v Postojni je bil impozanten.

Obilo dela je imel veselilni odsek, ki je štel 18 članov. Priredil je 1. februarja trgovski ples, 8. julija pa veliko ljudsko veselico. Oboje je dobro uspelo.

Pevski odsek je deloval pri shodu v Postojni in pri omenjeni veselici. Sodeloval je pri Ciril-Metodovi veselici 17. junija in se udeležil odkritja Vilharjevega spomenika.

Odbor je rešil 492 dopisov (proti 344 leta 1905), odpisalo se je 492 dopisov in rešitev ter nad 1700 tiskovin. Odbor je dajal pojasnila o raznih pravnih in drugih razmerah uslužbencev proti šefu in nasproti, preskrbel več prestav iz tujih jezikov, poročal o kvaliteti blaga, o borznih usansah, o obrtnih pravicah, o krošnjarstvu itd.

Društvo je bilo zastopano na ustanovnem občnem zboru slovenskega trgovskega društva „Mercur“ v Celju.

29. aprila je izročila deputacija častno diplomu častnemu članu in predsedniku društva g. ces. svetniku Iv. Murniku.

V Postojni se je ustanovilo poverjeništvu društva. Poverjeništvu ima v rokah g. H. Dietrich.

Društvo je poslalo na gosposko zbornico vlogo glede zavarovanja privatnih uradnikov.

Društvena čitalnica ima 35 časopisov ter knjižnico, ki se je lani pomnožila z mnogimi lepimi knjigami.

Za sklad za „Trgovski dom“ so osigurani stalni viri dohodkov. Trgovski koledar bo izhajal v ta namen vsako leto, gosp. Jebračin pa daje od svoje prodane kave pri 100 kg 1 K. Dolej je izplačal 250 K.

14. oktobra je bil vsled znanih intrij izreden občni zbor.

Na prošnje za podpore je dobilo društvo od gremija trgovcev 400 K, od trgovske zbornice 500 K, mestni magistrat pa prošnje v tem oziru še ni rešil.

Društvo je štelu koncem leta 1 častnega člana, 2 ustanovnika, 487

rednih in 74 podpornih članov. „Trgovski Vestnik“ je imel 188 naročnikov.

Tajnikovo poročilo se je z navdušenjem sprejelo, člani, ki sta intrigirala proti društvu, g. Zelenik in Zupančič se na soglasen sklep občnega zbora izključila iz društva.

Iz poročila blagajnika g. Vlaha je posneti, da je imelo društvo leta 1906. vseh dohodkov 22.552 K 59 v., (preostanek leta 1905 je znašal 6480 K 92 vin., članarina in naročnina 5879 K 52 vin., dohodek vrtno veselice 5246 K 57 vin., Koledar dozdaj 1757 K 85 v., stroškov pa 7697 K 84 vin. („Trgovski Vestnik“ 2755 K 70 vin., Koledar 1326 K 76 vin., sklad za „Trgovski dom“ 7806 K 24 vin.), tako da preostane 14.854 K 75 vin. Društveno premoženje se je pomnožilo za 8373 K 83 vin. Čisto društveno premoženje znaša 3168 K 38 vin., na „Trgovski dom“ odpade 7005 K 93 vin.

Na predlog g. Volka se g. blagajniku za verno sestavljenno poročilo izreče zahvala.

Pregledni računov so našli vse knjige in račune v redu, zato se je predlagal absolutorij odboru. (Poročevalec g. Legat). Sprejeto.

Nato so se vršile volitve.

Za prednika je bil per acclamationem znova izvoljen g. cesarski svetnik Ivan Murnik, za I. podpredsednika g. Lilleg, za II. pa g. Schaffer. V odbor so bili izvoljeni od odbora predlagani gg., in sicer: iz vrste samostojnih trgovcev: Ivan Jebračin, Ignacij Kessler, Iv. Kostevc, Karel Meglič, Andr. Šarabon; iz vrste sotrudnikov: Fr. Berjak, Jos. Drčar, Albert Gaber, Fran. Janč, Fran. Kovač, Josip Kraigher, Josip Selovin, Ludovik Vašič, Ivan Volk, Jos. Vlach; iz vrste podpornih članov: Fran. Golob, dr. Viktor Murnik, dr. Fran. Windischer. Revizorja sta gg.: Jernej Bahovec in Leopold Legat, predsednik razsodišča pa g. dr. Triller.

Pri slučajnostih je predlagal g. Zeleznikar, naj bi „Mercur“ ukrenil ureditev odpiranja in zapiranja trgovin tudi po deželi.

G. Medved iz Gorice se je zahvalil za prejšnji pozdrav predsednikov in pozival slovenske trgovce in trgovske nastavljenice, naj se uče italijansčine in naj pridejo potem v Gorico, kjer je trgovina še skoraj vsa v italijanskih rokah.

G. Zeleznikar je nasvetoval, naj bi se ustanovil fond, da bi se napravil leta 1908 na razstavo na Dunaju skupen izlet ali v oddelkih. Spotoma bi si ogledali kako tovarno.

G. Volk je bil za ta fond, samo g. Zeleznikar naj v eni prihodnjih odborovih sej razloži, kako naj se to štedenje opelje.

G. Armič je kot odposlanec slovenskih trgovskih potnikov izjavil željo, da bi občni zbor sklenil, da bi slovenski trgovski potniki stopili v tesno zvezo z „Mercurjem“ in bi bilo njih snujoče se društvo samostojen odsek „Merkurja“.

G. Lilleg je odgovoril, da bo odbor glede odpiranja in zapiranja trgovin po deželi storil vse mogoče, glede štedenja je Volkovega mnenja in priporočila obisk razstave. Glede želje g. Armiča je dejal, da je prežgodaj sklepati zdaj o njej, da pa se gospod Armič povabi na prihodnjo odborovo sejo.

Ker se ni nihče več oglašil k besedi, je predsednik zaključil zborovanje.

Slavnost petnajstletnice pevskega društva „Ljubljane“.

Pevsko društvo Ljubljana je praznovalo včeraj petnajstletnico svojega obstoja na povsem časten način. Slavnosti se je udeležil „Slavec“, prišlo je pa nanjo tudi okoli 40 zagrebskih pevcev, ki so zastopali zagrebska pevska društva, „Mercur“, „Sloboda“, „Kolo“ in „Ciril Metodove zidarje“. Taka udeležba s strani Hrvatov utrdi znova vez, ki veže nas Slovence z njimi.

Slavnost je obstojala iz slavnostnega zborovanja, banketa in slavnostnega koncerta.

Slavnostno zborovanje se je vršilo dopoldne ob 10. v mali dvorani Narodnega doma. Razen omenjenih pevcev smo opazili med drugimi gospo županjo Milico Hribarjevo, g. župnika Vrhovnika, g. glasbenega ravnatelja Gerbiča itd.

Slavnostno zborovanje je otvoril društveni pevski zbor, ki je zapel veličastno Jenkovo „Molitev“ z iskrenim navdušenjem in čuvstvom.

Slavnostni govor je govoril društveni predsednik g. Rado Šturm, ki je najprej pozdravil v prisrčnih besedah vse navzoče, zlasti pa brate Hrvate nato pa razvijal zgodovino društva. Da se je „Ljubljana“ ustanovila leta 1892, deloval je najbolje na to g. Jakob Zalaznik, ki se tudi ni nikdar strašil gmotnih žrtve zanjo in izdal do 1000 K v ta

namen. Takoj prvi dan ustanovljenega društva je pristopilo 32 izvršujočih članov. Prvi predsednik je bil gosp. Jeglič. Od začetka je bilo društvo večkrat v žalostnem finančnem položaju. Občinstvo ga ni podpiralo, ker ga ni poznalo. Ko je pa junija meseca ustanovnega leta privedlo veliko vrtno veselico pri Koslerju, se je začelo za društvo boljše življenje. Podporniki so mu pristopili in tudi v muzikalnem oziru je nastopilo boljše, zlasti odkar je bil g. Gerbič društveni pevovodja. Leta 1897 je bil razvit ob velikanski udeležbi občinstva vseh slojev društveni prapor. Zanj je nabralo prispevke z veliko vnašamo našo ženstvo z gospo županjo Hribarjevo na čelu, ki je tudi kumovalna društveni zastavi. Mnogo zaslug si je za društvo stekel trnovski župnik g. Vrhovnik, ki je bil sploh vedno srčno naklonjen društvu, ki je do danes ostalo na višini, da lahko tekmuje z drugimi pevsnimi društvi. Govornik je pozival navzoče pevce na edinost in bratsko ljubezen, da zasije vsem slovenskim pevcem dan sreče in da se urednijo njih želje.

Nato so nastopile štiri belo oblečene gospodične, izmed katerih je gdč. Minica Lekanova v znak priznanja delovanja „Ljubljane“ pripela društveni zastavi dragocen trak kot darilo in spomin od ljubljanskih rodoljubkinj in rodoljubov.

G. Rado Šturm se je v imenu „Ljubljane“ zahvalil za darilo, rekoč, da ta trak ne bo dičil le društva in pevcev, ampak tudi darovalke in darovalce. Zavest, da ima „Ljubljana“ tudi prijateljice, bo navduševalo njene člane k nadaljnemu vztrajnemu delu.

Ko je nato pevski zbor zapel Gerbičovo „Zastava naša“, je bil ta del slavnosti končan.

Ob polu 1. je bil slovesen sprejem onih Hrvatov, ki so prišli takrat v vlakom, na kar je bil ob 1. banket v bogato okrašeni restavraciji Narodnega doma. Udeležilo se ga je okoli 80 oseb.

Za stoloravnatelja je bil izvoljen g. Šturm, ki je pozdravil zlasti Hrvate ter g. Ekarja kot zastopnika koroških Slovencev. (Gromoviti živio-klici) Napil je naši lepi domovini.

Saborski poslanec hrvatski gosp. Ivan Zatluka je kot zastopnik pevskega zbora zagrebskega „Merkurja“ poudarjal vzajemnost med Slovenci in Hrvati ter napil „Ljubljani“.

G. Ravnihar je govoril o potrebi združitve Slovencev in Hrvatov in prosil Hrvate, naj sporoče doma pozdrave slovenskih pevcev.

G. Ekar je govoril v imenu koroških Slovencev v onem tonu, ki preveva duhove zavednih koroških Slovencev, ki so obojeni v kruto smrt po krivdi lastnih bratov. Govoril je v izbornem govoru o koroških razmerah in v črastičnih slikah kazal na žalosten položaj Slovencev. Pozival je na izlete na Koroško, da se v koroških bratih vzbudi narodna zavest.

G. dr. Ravnihar je kot podpredsednik zveze slovenskih pevskih društev delal reklamo za svojo strančico.

G. Kopyar je v imenu „Slavca“ napil hrvatskemu narodu. G. Armič je napil slovenskim Korošcem. V imenu šišenske „Čitalnice“ je pozdravil „Ljubljano“ g. Jančigaj in napil vzajemnosti in skupnosti obeh društev. Gosp. Zatluka je pozival Ekarja, naj bo vztrajen v svojem boju in nazdravil g. Dražilu. Gosp. Dražil je napil ljubavi med Slovenci in Hrvati.

Tajnik „Slobode“ g. Ukovič je napil pevskemu društvu „Ljubljani“, mestu Ljubljani in slovenskemu narodu. G. Šturm je nazdravil Slovenkam in se zahvalil gospodičnam Lekanovi, Vrenkovi in Jančevi, zlasti pa gospe Globalnikovi za njih požrtvovalnost za društvo.

Ker se ni oglašil noben govornik več k besedi, je zaključil g. predsednik oficioalno del banketa, nakar se je razvila prsta zabava. Brzjavnih in pismenih pozdravov je došlo na banket 11.

Banket je bil prav imenitno aranžiran, za kar gre vsa čast g. restavrterju Kržišniku.

Slavnosten koncert se je vršil zvečer v veliki dvorani hotela „Union“. Udeležba je bila bolj pičla. Ako bi bila vstopnina polovico manjša, bi bil gotovo izboren poset.

Koncert sam na sebi je nudil izreden umetniški užitek tako v petju kakor v godbi. Navdušeno občinstvo je obsipalo pevce in igralce z bučnim plaskanjem in viharimi klici odobravanja, da so morali skoraj vse točke ponavljati in nove dodajati. Popolna vojaška godba je pod vodstvom kapelnika g. Christopha igrala veličastno Smetanovo overture k operi Libuša. Bizetovo fantazijo iz opere „Biseri“, Dvořakov slovenski ples št. 7 in Smetanovo glasbeno sliko iz „Prodanje neveste“. Te točke

so pravi biseri muzike in godba jih je tudi temu primerno igrala s preciznostjo in muzikalno popolnostjo. „Mladi vojaki“ so se kot dodatek morali ponoviti in skoraj vse občinstvo jih je zraven pelo. Hendlov Largo in Mascagnijevo intermezzo iz opere „Cavalleria rusticana“ je svirala na harfi gdč. Kornitzer iz Zagreba. Spremljala jo je vojaška godba. Izborna igralka je dobila za svoje umetniško sviraue krasen šopek svoje čvetic. Pevske točke sta proizvajali pevski društvi „Ljubljana“ in „Sloboda“ ki sta peli z velikanskim uspehom in so ju nežne roke z balkona obsipale s šopki. Solista gg. Kovač in Oufrednik sta povsem častno rešila svojo nalogo. Da potem občinstvo ni štedilo z aplavzom, je umevno.

Po končanem sporedu se je razvil živahen ples, ki je trajal do jutra in imel vedno dovolj vpludnih plesalcev in dražestnih plesalk.

Tako je „Ljubljana“ proslavila svojo 15letnico. Najlepše jo je proslavila seveda s koncertom, ki je bil vsekakor glavna točka vse slavnosti.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 7. januarja.

— **Važen sklep upravnega sodišča.** V občinskem svetu v Sodražici vlada terorizem klerikalne stranke. Drobnič, Pakiž in Fajdiga se v prvi vrsti preganjajo, ker nočejo dopustiti, da bi jih večina pri volitvi starejšinstva popolnoma prezrla in ob steno pritisnila. Zategadelj se že nekaj mesecev ne more izvoliti župan v Sodražici. Klerikalna večina je pridno pri delu, tako da se Drobnič, Pakiž in Fajdiga iz vednih glob radi izostajanja od županove volitve kar izviti ne morejo. Deželni odbor je v nekem slučaju, ko je klerikalna večina naravnost silovito postopala, dotične globe odpustil in odpisal. Vsled tega gromovita pritožba klerikalne večine do upravnega sodišča. To sodišče pa je pritožbo brez vsake razprave a limine zavrnilo, češ, da so take globe disciplinarna kazen, katera ne spada v kompetenco upravnega sodišča. S tem je zavzeto stališče, ki se bistveno razločuje od onega, kojega je upravno sodišče zastopalo pri Selcih in pri drugih takih slučajih.

— „Mladi“ so sklenili, da bodo pri bodoči državnozborni volitvi brezplačno delali in glasovali za kandidata socialno-demokratske stranke. Tak nacionalizem je res veliko vreden!

— **Socialni demokrati** že kujejo naklepe, kako bi dobili edini „slovenski“ državnozborni koroški mandat. Da bodo postavili svojega kandidata, to se je vedelo naprej. Sedaj so si pa izmislili nekaj posebnega: kandidirati hočejo slovenskega socialnega moža ter tako nastiti nekaj peska temu ali onemu slovenskemu volilec v oči! Mi vemo, koliko bi bil vreden tak „slovenski“ kandidat. Če bi prišlo do ožje volitve med Nemcem in pravim slovenskim kandidatom, bodo vsi koroški „slovenski“ socialni demokrati složno volili — Nemca. V tem oziru smo že davno na čistem!

— **Politično društvo „Naprej“ v Celju** odločno protestuje proti vsaki nakani vlade, odpraviti slovenske paralele v Mariboru ali samostojne nemško-slovenske gimnazijske razrede v Celju. Politično društvo „Naprej“ zahteva, da se razširita oba zavoda v popolni samostojni slovenski gimnaziji v Celju in Mariboru. Od vseh slovenskih poslancev se odločno zahteva, da naj bodo v tem vprašanju složni in neizprosni ter naj postopajo edino le v soglaju s celjskimi in mariborskimi Slovenci! Ta resolucija se je sprejela soglasno na občnem zboru društva dne 5. t. m.

— **Glavni odbor „Narodne stranke za Štajersko“** se je obsijani udeležbi konstituiral v nedeljo dne 6. januarja t. l. v mali dvorani celjskega „Narodnega doma“. Iz vseh okrajev slovenskega Štajerja so prihiteli predsedniki in drugi odposlanci okrajnih odborov. Glavni odbor „Narodne stranke“ sestoji iz 27 predsednikov okrajnih odborov ter 13 članov iz Celja in okolice. Izvolili so se predsednik, dva tajnika, blagajnik ter izvrševalni odbor, ki obsega 11 članov in sicer 6 iz Celja

in okolice, 5 pa izven Celja. Nadalje so se izvolili in konstituirali član-karski, narodno-gospodarski, šolski in posredovalni odsek. Prav intenzivno se je razgovarjalo o delokroga okrajnih odborov, o stališču strankinih delegatov na zaupnem shodu v Mariboru, o glasilu stranke, o stališču stranke napram bodočim državnoborskim volitvam in o drugih taktičnih zadevah. Videlo se je, da stranka obstoji in hoče obstati. Nje pristaši so si svetski, kaj bo hoje in bodo delali po tem! Bog blagoslovi to delo v blagor dela tako potrebnega, dobrega našega slovenskega ljudstva!

Politične društvo „Naprej“ v Celju je imelo v soboto, dne 5. januarja t. l. svoje glavno zborovanje. Za predsednika v l. 1907 je spet izvoljen g. dr. Juro Hrašovec.

Vera in klerikalizem. Iz Celja se nam piše: Pri ustanovnem občnem zboru „Izobraževalnega društva“ je naš modri vikar Iv. Gorišek tudi trdil, da sta vera in klerikalizem eno in isto. Torej klerikalizem in klerikalizem sta pojma, ki se ujemata: to je najnovejša dogma. Seve pri nas se mora uvesti kranjska praksa! Človek je lahko največja propalca, lažnik, neznačajnež, da je le klerikalen, oziroma da se kot takega kaže v javnosti. To je pravo pravcato faizetjstvo ter na Kranjskem kaj bujno raste in se razvija. Sedaj bodo tisto gojili tudi na Štajerskem naši edino za to poklicani „izobraževalci“. Nam tudi prav! Radovedni smo, kam bodo na ta način pritrjali vero. G. Gorišek pa je lahko ponosen, da je javno pri nas izjavil, da se bude odslej tudi pri nas Slovenceh na Štajerskem vera tako ubijala, kakor se to godi dalj časa v sosedni nam Kranjski!

Slovenske zmage na Koroškem. Veselo je čitati v „Miru“, kako se gibljejo pri občinskih volitvah koroški Slovenci, katere je vzdramila — volilna reforma. Štiri lepih zmag nam je zabeležiti: gori na skrajni severni slovensko-nemški meji pod Sinjo planino v Dječkah, nad Vrbskim jezerom v Hodišah, pri Pliberku v Šmihelu, v Borljah. Tretji oziroma drugi razred pa so si Slovenci priborili po hudih bojih v Rudi in Žitarivasi v kljub najstrastnejši agitaciji nemškutarjev, katerim zaklenka skoro tudi v drugih razredih zadnja čura. Skoro pri vseh občinskih volitvah je v zadnji dobi opaziti izredno živahno in mnogotevilno udeležbo od slovenske strani, kakor nikdar poprej. Koroški Slovenec se je v resnici jel probujati in zavedati svoje narodnosti. In to je nabrže sad onih lepih protestnih shodov, ki so jih pripravili lani požrtvovalni rodoljubi pred vsem dr. „Janko Brejc in poslanec Grafenauer, potem dr. Oblak, Ekar, Dobrovc in dr.“ in o katerih smo svoj čas vestno poročali. To je solnčna stran gibanja proti volilni reformi, in odkrito se veselimo teh zmag, posebno mi, ki smo v borbi proti Šusteršičevi reformi vedno stali na strani Korošev.

Imenovanji. Provizorični policijski koncipist g. Alojzij Keršovan v Trstu je imenovan za definitivnega policijskega koncipista. Računski podčastnik Ivan Breščak je imenovan za carinskega asistenta v XI. čin. razredni v področju tržiške fin. direkcije.

Iz sodne službe. „Edinost“ ve od zanesljive strani, da pride dvorni svetnik Dejak od najvišjega sodišča na Dunaju v Trst in da prevzame predsedništvo trgovskega in pomorskega sodišča. V pokoj sta stopila sodna nadsvetnika Krušič in Kodrič, ki odpreda odvetniški pisarni v Trstu.

Iz justične službe. Z novim letom so imenovani kancelisti gg. Janko Schwegler v Črnomlju, Matija Držaj v Metliki, Franc Darovec v Novem mestu in Pavel Lakner istotam za oficijale v X. činovnem razredu, vsi na dosedanjih mestih.

Poštna vest. Poštni asistent Ivan Maurič je na lastno prošnjo premeščen iz Pontablja v Maribor.

Iz pisarne slovenskega gledališča. Jutri, v torek (par), se

ponovi Moliérov komedija „Giz-davki“, v kateri nastopijo dame: Bajaktarovičeva, Koševarjeva, Taborska ter gospodje: Danilo, Dragutinovič, Nučič, Taborsky in Verovšek. Nato se poje tretjič v sezoni Leoncavallova opera „Glumač“ z gospo Skalovo ter gospodi: Oufrednikom, Ranekom, pl. Rezunovim in pl. Zachom. — V četrti (nepar) se ponovi velika Wagnerjeva opera „Lohengrin“.

Slovensko gledališče. V petek smo slišali Richard Wagnerjevo opero „Lohengrin“. Dolgo časa je trajalo, da si je Wagner pridobil s svojimi deli pristop do odra, kajti njegova glasba je nekaj povsem novega, nenavadnega. Marsikak nje-gova opera se je pri prvi uprizoritvi popolnoma ponesrečila, ker je niso niti izvajačji razumeli, kaj šele občinstvo, ki je do tedaj bilo vajeno hoditi v opero, da se naslaja na melodijah, ki si skozi ušesa napravijo pot do srca; teh je pa pri Wagnerjevih operah prav malo. Wagner poskuša slikati to, kar povedo besede, in orkester kaže duševno razpoloženje svojih junakov. — Lohengrin, zadnja opera iz prve periode njegovega delovanja, je primeroma še lahko umljiva, in zato poleg Tannhäuserja najbolj priljubljena opera. Wagnerjeve opere so pisane vse le za pevce prve vrste, ki se nahajajo le po večjih odrih, in zato se morejo njegove opere samo na velikih odrih v primerni popolnosti uprizoriti. In Lohengrina, ki ima svoj prvi dom na gledališčih, kakor je dvorsko gledališče na Dunaju, smo slišali v petek. Uprizoritev se je predobro posrečila; seveda je marsikdo, ki je videl Lohengrina na Dunaju, zdihoval, vendar pozabiti ne smemo, da smo slišali Lohengrina v Ljubljani, na slovenskem odru, ki ima le pičlo število pevcov na razpolago. Zahtevati ne ne smemo velikega zbora, ki ga nimamo; tudi orkester ne more biti idealen, ker sede v njem godci, ki nimajo prav dosti muzikalne izobrazbe. In če upoštevamo, da smo v Ljubljani, moramo biti veselo iznenađeni, da smo slišali Lohengrina v taki obliki. Čast in hvala tedaj vsem onim faktorjem, ki so se potrudili, da so spravili Lohengrina na oder. Vsi solisti so bili na pravem mestu, in so se v svoje vloge popolnoma uživali. Prvenstvo pri premijeri gre na vsak način gospe Skalovi, ki je napravila prav lepo Elzo, in bila v petju, kakor tudi v igri prav temperamentna. Ker je bila ta večer dobro disponirana, je še boljela, kakor smo v javni pri nji. Gospod Rezunov je bil Lohengrin, kakršnega še nismo slišali na slovenskem odru; ni čuda tedaj, da je žel za svoje izbornu prednašanje burne aplavze. G. Oufrednik kot Telramund je zlasti v drugem dejanju, v duetu s svojo ženo Ortrudo krasno pel, in zaslužil istotako pohvalo. Kralja Henrika je izbornu pel naš priljubljeni basist g. Betetto, kateremu težka vloga ni delala težko; Ortruda in kraljev glasnik sta bila v petju in igri dobra. — Zbor bi bil lahko bolj siguran. — Včeraj popoldan se je ponovil „Beneški trgovec“ ob precej obiskani hiši in prav dobri uprizoritvi. Zvečer je bila repriza „Potopljena zvonca“. Hiša je bila skoro razprodana. Igralo se je istotako izbornu kot prvič in s svojemu podrobnešu poročilu nimam dostaviti posebnega. Le to, da g. Taborsky in Henrikovega značaja ni prav pogodil. Henrik je sanjač, človek, ki v njem vse drhti hrepenenja, ki govori, kakor bi bilo vse njegovo življenje velik in prelesten sen, ne pa tako suboparen, tak realist, kakršen je sijal iz bistrh očij gospoda Taborskega. P. R. in Fr. K.

Veliki ljudski koncert „Glasbene Matice“. V lažje razumevanje zanimivega koncerta dne 13. januarja naj nadaljujemo razlago nekaterih drugih skladb. Kakor so „Turki na Slevici“, o katerih smo v soboto govorili, krasna muzikalna slika, pretresljivo nam predočujejo najzlostnejšo dobo v slovenski zgodovini, polna iskrene pobožnosti, tako je „Švanda dudak“ ravno nasprotje tega, skladba polna razkošnega veselja, šale in smeha, predstavljajoča nam med drugim celo ples obsešenev in čarovnic v peklu. „Švanda dudak“ je češka pravljica, besede je zložil preslavni češki pesnik Jaroslav Vrhlický, a besedilo mojstrsko poslovenil prof. Funtek. Švanda je bil priljubljen godec na dude ali dudiče („Dudelsack“). Bendlova skladba je naravnost velikanska za mčan zbor, orkester in tri soliste. Sestoji iz 4 delov ali „poglavij“, kakor jih zove bolj šaljivo pesnik. V prvem poglavju smo v vaški gostilni, kjer se v veseljem plesu sudejo mladi pari. Ravno odzvenevajo poslednji zvoki Švandovih dud. Godeč neče več gosti, češ, da mora iti k svoji ljubi Marinki pod okno, zbor gostov paga vedno najnejše sili, naj zaigra še „eno polko, pa bo dosti“. Ker se Švanda nikakor ne da prepričati, reko mu gostje, da lahko k vragu steče. V drugem po-

glavju smo v temni noči na pusti krajini, kjer stoji ob razpotju vislica. Švanda pri vislicah premišljuje svojo ljubezen do Marinke, kar pristopi tuje in povabi godca, ko ga spozna, v „črni dvor“, ki je tam blizu v gosdu, da bi tamošnjim gostom, ki se dolgočasijo pri kvartah, godel. Vseob obljube bogatega plačila se da Švanda pogovoriti, češ, da se bo Marinka že spravila z njim, ko bo dobila bogata darila. V tretjem poglavju smo v „črnem dvorou“. Tam igra družba obešencev kvarte in na svojo grozo spoznamo, da smo v peklu in da je bil oni tujec sam peklenskiček. Obešenci takoj opuste igro in pozdravijo godca z divjim veseljem. Obljubijo mu, da mu bodo za njegovo zlodbo zlati kupona pršli v kapo. Le ono si tujec — hudič izgovori — naj Švanda za darila nikdar ne reče: „Plačaj Bog!“ In sedaj se pričinja „peklenski roj“. Na kozlih in meliških prijaha več sto večali čarovnic in z njimi se spuste obešenci v divji peklenski ples „k trupu trup in roke v bok brez miru in skok na skok!“ V zraku je brlzig, nad mlinom vrisk in pisk, sova vpije, z njo skovir, v okno bije netopir. Vse se suče v glasnem vrišču. „Oj, to miče, kliče, viče, siče, dudi plesati uče še le mrlič!“ Švanda vesel bogato natrešenih novcev, vzklikne: „za denar vam Bog plačila daj!“ Zbor zatrešči z grozovitim „hu!“ in vse izgine v peklenski hrup, nato sledi dolg premor in četrti poglavje se začne. Dani se. Pastirji pozdravljajo novi dan s piskanjem na zveglu, tički prepjevajo, Švanda spi na tramu vislic. Ves peklenski pohod je videl samo v sanjah. Zbor kmetovalcev nastopi, idočih na delo, med njimi Marinka. Poslednja se bridko pritožuje, da je zastoj čakala Švanda in da je zdaj ljubezni konec. Kar zapazijo Švanda na tramu vislic spečega in v sanjah še zadnje besede peklenskim plesalcem govorečega. Med glasnim smehom in krohonom vzbude ubogega Švanda Marinka, Švanda in zbor povzamejo vesešaljivo „moralo“ vsega dogodka, češ: „Greš li k ljubi stat pod okno, da bi srečen bil pri njej, naj ni vrag te ne premoti, stopaj ravno pot naprej!“

15 let društveni predsednik. G. Ivan Dražil je obhajal v soboto petnajstletnico, odkar je predsednik pevskega društva „Slavec“. „Slavec“ ga je v ta namen vredno in dostojno počastil, kot se spodobi čast možu, ki je toliko let vedno vstrajno z vsem svojim žitjem in bitjem deloval za društvo, kateremu je bil duša in katero je bilo zanj drugi jaz. Bratje pevci so poslali svojega ljubljenskega predsednika v soboto zvečer. Ob devetih je bila pred njegovim stanovanjem serenade, na to pa v „Narodnem domu“ časten večer, ki je bil imenitno obiskan. Ko je došel slavljenev v okusno okrašeno dvorano, začrli so živahni živiki od vseh strani. Društveni podpredsednik g. Kopitar je kot slavnostni govornik v imenu „Slavca“ pozdravil vse odposlance raznih pevskih društev, zlasti pa zastopnike hrvatskega pevskega društva „Sloboda“ iz Zagreba. (Gromoviti živiklici). G. Dražil, dejal je govornik, obhaja jutri petnajstletnico, odkar je predsednik „Slavca“. Ni to kratka doba v življenju človeka, ki je vse svoje moči posvetil društvu in si zanj pridobil neveljnih zaslug. Da smo mu danes prirredili ta časten večer, nareka nam to izredna ljubezen do njega. Govornik je na to v kratkih besedah očrtal zgodovino „Slavca“ 19. julija je bil ustanovni zbor „Slavca“ kateremu je koj prvi dan pristopilo 80 članov. Med njimi je bil g. Dražil. 1887 je postal podpredsednik, kar je ostal do 1892, dasi je faktično tačas že opravljal predsedniška dela. 1892 je prišlo do razpora v društvu med stariimi in mladimi. Ko je bil g. Dražil izvoljen 6. januarja 1892 za predsednika, so se stari odcepili in ustanovili svoje pevsko društvo („Ljubljana“). Gospod Dražil je uvedel v društvo novo življenje in kar je danes „Slavec“, je vse Dražilova zasluga. On je povzročil, da gre danes glas o ugledu „Slavca“ ne le po slovenskih deželah, ampak tudi med brati Hrvati je znano društvo. Znan je pa povsod tudi njegov predsednik vsled svojega ljudomilega obnašanja napram vsakomur. V Ljubljani ga ni predsednika, ki bi s tako vno deloval za kako društvo kot g. Dražil za „Slavca“. Zato pa člani pevci vedo ceniti njegove zasluge. Svoje hvalečnosti ne morejo pevci napraviti napram Dražilu nikdar popolnoma izkazati. V imenu pevcev je potem govornik slavljencu izročil krasen srebrni lavorov venec z liro, v imenu pevcev in podpornikov pa mu je najiskrenejše čestital k njegovu 15letnici! „Naj ne pozabi „Slavca“ in tudi „Slavec“ njega ne bo!“ Gromoviti živiklici so zadeloni po dvorani, godba je zaigrala tuš, slavljencu je pa vs vprek čestitalo. V imenu zveze slovenskih pevskih društev in kot

načelnik „Glasbene Matice“ je čestital jubilarju g. prof. Štritof. V imenu pevskega zbora trgovskega društva „Merkur“ mu je čestital g. Držar, v imenu Ljubljanske Zvona“ mu je čestital g. Zirkelbach, v imenu starih Slavcev in ustanovnikov gosp. Jernej Bahovec, v imenu hrvatskega pevskega društva „Sloboda“ I. predsednik njegov g. Kornitzer, ki mu je izročil v dar srebrni lavorov venec, v imenu „Ljubljane“ g. Rado Šturm, v imenu pevskega društva „Lipe“ g. Pavel Balog. Nato se je slavljenev v iskrenih besedah zahvalil za vse čestitke in slavnost ter izjavil, da ni pričakoval in ni zaslužil vsega tega. Z veseljem je nosil predsedniško butaro, a obljubil, da jo hoče še nadalje, dokler mu bodo dopuščale moči. Kar so mu prirredili, da je vse preveč. Želi, da bi vse pevce kot njega vodila ljubezen do petja. Zahvalil se je vsem odposlancem pevskih društev, zlasti pa zastopnikom „Slobode“ in prosil g. Kornitzerja, naj izroči njegovo zahvalo vsem Slobodašem. Nato mu je čestital g. Oblak v imenu pevskega zbora „Slavca“ g. Mikulinič je prinesel pozdrave od bele Adrije, g. Mihajlo Jelčičnik je pa čestital kot ustanovitelj „Slavca“. Vršili so se nato še razni govori in pele so se lepe slovenske pesmi, godba je pa svirala same slovenske komade. Ves večer je vladala jako animirana zabava med vsemi udeleženci, kar je dokaz, kako priljubljen je povsod g. Dražil in kako srčne simpatije uživa pri vsakomur. Na slavnost je prišlo 9 brzobjavnih čestitk in 12 pismenih pozdravov. K vsem mnogobrojnim čestitkam moramo tudi pridružiti svojo in zaklicati gospodu Dražilu: Bodi ohranjen svojemu društvu in slovenskemu narodu še mnogo let Ti, ki si vreden sin naše matere Slovenije! Živel pevec in Slovenec Dražil!

Družinski večer „Merkurjev“. V Sokolovi dvorani v „Narodnem domu“ se je vršil snoči družinski večer „Merkurjev“, ki je bil izbornu obiskan, tako da je zlasti v poznejših urah vladala prava gneča tintam. Tako prisrčne zabave še nismo kmalu videli na kaki prireditvi kot snoči. Nič neprisliljenega, vse tako naravno veselo je bilo, kot je potrebno za uspešno razvedritev duha in okrepčanje telesa. In zakaj bi tudi ne bili v resnici veseli udeležniki in udeleženice te prireditve? Program društvene godbe je obsegal same priznane priljubljene komade, kar se pa petja tiče, so pa tudi vsi pevci v polni meri storili svojo dolžnost. Gosp. Fr. Rus je zapel dve pesmi, osmerospev tri, zbor pa tudi dve. Vse pevske točke je občinstvo sprejelo z burnim odobravanjem in gromovitim ploskanjem. Za telesne potrebe je bilo poskrbljeno v arkadi na levi strani dvorane, kjer so se točila iz sodov izvrstna Juvancičeva, Zajčeva in Lenčotova vina, dalje domače vino v buteljkah, sama fina kapljica. Jevstvine je prodajal g. Hieng. Vsa arkada je bila okusno okrašana z zelenjem in drapirana v narodnih barvah. Kaj čuda, da je ravno tukaj bila vedno gneča, da nisi prišel skozi njo. Po pevskih in godbenih točkah se je okoli 11. ure pričel ples, v katererega se je mladina vrgla z vso vnemo in plesala seveda neutrudljivo do ranih ur. Zabava je bila, kakor rečeno, kar najboljša in sme „Merkur“ biti opravičeno ponosen na to svojo prireditve, ki je uspela tako lepo, dasi mu je „Slovenec“ v zadnjem hipu vrgel debelo poleno pod nogo, češ, da bo prodajal pijačo sam in tako oškodoval gostilničarja gospoda Kržišnika. Resnici na ljubo moram omeniti, da je g. Kržišnik dobil od vse iztočene pijače ravno toliko, kot če bi bil sam prodajal vino. Občudujemo „Slovenec“ ljubezen do gosp. Kržišnika, saj je znano, da ta katoliški list pri vsaki priložnosti dela, da bi mu škodoval. No, v resnici je bilo pa tudi v tem slučaju tako. „Slovenca“ in nekaj gotovih ljudi je jezilo, da se je te dni vršila v „Narodnem domu“ Dražilova petnajstletnica, banket „Ljubljane“ in še „Merkurjev“ družinski večer. Preveč je bilo za katoliška srca, da bi gosp. Kržišnik par krajcarjev več zaslužil, zato so hoteli odvrtni ljudi od „Merkurjevega“ večera z imenovanu lažjo. Namen se pa ni posrečil, ker na „Slovenec“ besede danes ne noben razsoden človek nič več ne da. Kolikor večje sovraštvo do restavraterja „Narodnega doma“ uganja „Slovenec“, toliko večje je število obiskovalcev Kržišnikove restavracije. In to je prav!

Sestanek splešnega slov. ženskega društva je bil včeraj, v nedeljo. Predaval je tehnik gospod M. Žnidaršič o svojem potovanju po Ruskem. G. predavatelj je prepotoval vse jugoslovanske dežele ter je žel potem preko Carigrada v ruska mesta Odoso, Kijev, Moskvo, Petrograd, nadalje v Varšavo do Prage. Podal je zanimive slike teh mest s kulturnega, socialnega in političnega

stališča ter je žel za to obilno priznanje.

Fantovski ples. Ljubljanski fantje prirede, kakor smo že poročali, v sredo dne 16. t. m., v veliki dvorani „Narodnega Doma“ ples, ki bo brez dvoma ena najprijetnejših in najzabavnejših prireditev v letošnjem predpustu. Baš takih zabav, ki bi bile posvečene zgolj plesnemu veselju brez sicer običajnih prireditev, po katerih navadno samo glava boli, smo v zadnjih letih pogrešali v Ljubljani, zato se je nadejati, da bo prireditev „ljubljanških fantov“ našla v krogih našega narodnega občinstva najradostnejši odmev in da bo udeležba čim najštevilnejša. Saj so pa tudi aranžerji plesa storili vse, da bo prireditev ne le sijajna, ampak tudi čim najbolj zabavna in animirana. Družabno življenje je v zadnjih letih v Ljubljani nazadovalo. Po „velesijajnih balih“ se nikomur ne toži, pač pa se zelo pogošarja priredbe finejšega značaja. Tako pripravda bo fantovski ples in umevno je, da vlada zanj veliko zanimanje ne le v Ljubljani, nego tudi izven Ljubljane. Vabila na ples so že razposilana, kdor slučajno ni dobil povabila, naj zmoto blagohotno oprusti in naj se oglasi pri pripravljalnem odboru.

Odvetniški in notarski uradniki za „Našo zvezo“. II. skupina odvetniških in notarskih uradnikov je imela dne 5. t. m. zborovanje. Povod temu zborovanju je bilo vabilo „Naše zveze“, naj pristopijo člani te II. skupine k „Naši zvezi“. Po daljši debati sprejela se je resolucija, v kateri se pozpravlja zblizanje „Naše zveze“ ter odvet. in not. uradnikov. Navzoči so izprevideli potrebo, da zasebni uradniki nimajo samo svoje stanovske organizacije, temveč, da se združijo z ostalim uradništvom osobito državnim v močno in enotno politično falango, ki naj bi stanovske koristi slov. uradnikov v javnosti zastopala. Zmagala je torej id-ja političnega združenja proti „cumfariji“, katero propagira klerikalna stranka. Mi ta pojav iskreno pozdravljamo.

Dobrodelni venček priredi društvo tukajšnjih natakarejev in markerjev v četrtek dne 17. t. m. v prostorih steklenega salona v kazini v prid bolniški blagajni pomočnikov. Pričetek ob pol 9 uri zvečer. Godbo preskrbi tukajšnja „Društvena godba“.

Razširjenje ljubljanskega kolodvora. „Fremdenblatt“ poroča, da so se med južno železnico in vlado že doglala vsa pogajanja glede razširjenja kolodvorov v Beljaku, Bolcauu, Gradcu, Inomostu in Ljubljani. Podrobnosti glede Ljubljane še niso znane. V Beljaku se proučuje južni kolodvor za skupni kolodvor. Stroški so proračunjeni na 3½ milijona kron. 60% prispeva država.

Nov list. V Učiteljski tiskarni bo začel izhajati nov list pod imenom „Domače ogujišče“. Gojil bo razmerje med šolo in domačo hišo. Mesečnik bo.

Umrla je gospa Pavlina Urabec, rojena Bregar, vdova finančnega računskega svetnika, stara 63 let.

Na potovanju je umrl delavec Anton Petrovič, ki se je namenil na Štajersko, a ga je pri Francu Snožetniku v Podlomu pri Kamniku prehitela smrt.

Zabavni klub v Radovljici priredi v soboto 12. januarja v Kusteljevi dvorani ples. Svira c. kr. vojaška godba 17. pešpolka iz Celovca. — Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina 1 K, družina 3 oseb 2 kroni.

Novo društvo. V Trnovem, okraj Postojna, se je ustanovila Čitalnica in so pravila že potrjena od vlade.

Zaročil se je g. Franc Lipej, narodni trgovec v Brezicah z gđ. Ljubico Lipold iz Žalca.

Tatvine. Hlapcu Ant. Krupu je v „Leoniniju“ iz odklenjene sobe ukradel delavec Andrej Hočevar 2 K vredno srajco. — Prodajalec poljedelskih strojev, g. Frau Zemanu, je služkinja Jožefa Kakerjeva ukradla iz omare 4 K denarja. — Ivan Mlakar je Jožefu Hajniharju izmaknil 4 K vreden prstan. Vsi trije uzmoviči so bili aretovani in so se izročili sodišču.

Delavsko gibanje. Včeraj se je odpelja'o z južnega kolodvora v Ameriko 180 Hrvatov in Macedoncev.

Izgubljeni in najdene reči. Na južnem kolodvoru sta bila izgubljena, oziroma najdena dva mufa, dva klobuka, telovnik, črn dežnik, par volnatih rokavic in srebrna, pozlačena zapetnica z zlatim obeskom. — Dijač Frau Dovgan je izgubil bankovec za 10 K. — Skladničnik g. Ignacij Šimnovec je izgubil črno denarnico, v kateri je imel 47 K denarja. — Anton Stražihar je izgubil sodček zelja, vrednega 6 K. Sodček je imel črki F. J. št. 3026. — Zasebnica C. L. je izgubila denarnico, v kateri je imela 3 K 60 vin. denarja.

Telefonska in brzovjavna poročila.

Dunaj 7. januarja. Vlada se zopet peha na vse načine, da bi odstranila nujne predloge, s katerimi je zabarikadiran dnevni red poslanske zbornice.

Dunaj 7. januarja. Tekom prihodnjih dni predloži finančni minister Korytowski zakonski načrt o zvišanju prejemkov državnih uradnikov

Praga 7. januarja. Staročehi so se izrekli za kooperacijo z drugimi češkimi narodnimi strankami pri prihodnjih volitvah in pooblastili dr. Mattuša, da vodi dotične dogovore.

Praga 7. januarja. Nadškofski ordinarijat razglša, da so duhovniki ustanovili tajno zvezo, ki ima namen, prubori duhovščini tiste državljanske pravice, ki jih uživajo vsi drugi ljudje. O dinarjet izjavlja, da ne bo nikdar pritril temu prizadevanju in sari duhovščino grozeče, da tej zvezi ne sme pristopiti

Budimpešta 7. januarja. Skupni ministri svet pod predsedstvom ministra zunanjih del je sklenil, stopiti v dogovor z bolgarsko in z rumunsko vlado zaradi nove trgovinske pogodbe

Budimpešta 7. januarja. Pri drugem delegatskem mitingu je cesar rekel grafu Nostitzu, da se mora za deželne zbornice obraniti zastopstvo interesov.

Budimpešta 7. januarja. Vojni minister Schönaič je v delegaciji izjavil, da se uvede dveletno vojaško službovanje šele, če se zviša rekrutni kontingent, zboljša vojni material in poveča omika vojaštva, sicer pa da je dotični projekt že izdelan.

Sofija 7. januarja. Vdaja revolucionarne organizacije macedonske, Damijana Grujeva, so turški vojaki v vasi Rusenovo ustrelili in z njim vred pet nje govih tovarišev.

Pariz 7. januarja. Iz Rima se poroča, da bo papež ves „Petrov novičič“, katerega so Francozi dajali do tri milijone na leto, porabljal za francosko duhovščino, kateri je država ustavila plače.

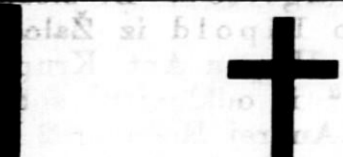
Slovinci in Slovenki Ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Meteorološko poročilo.

18.1.1907. 18.1.1907. 18.1.1907.

problec	Čas opažanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v C	Vetrovi	Nebe
5. j. z. v.	745.3	-60	sl. zahod	megla	
6. 7. sj.	745.7	-89	sr. sever	jasno	
8. 2. pop.	743.6	-12	sl. svzhod	oblačno	
9. z. v.	741.4	-40	sl. svzh.	jasno	
7. 7. sj.	742.0	-88	sr. svzh.	pol. obl.	
2. pop.	742.0	15	sl. jug	jasno	

Brednja predvečerajšnja in večerajšnja temperatura: - 2.4° in - 4.7°; norm.: - 2.7° in - 2.7°. Mokrina v 24 urah 0.0 mm in 0.0 mm.

Pavla, Adolfa, Elecia in Gabriela Urabec naznanjajo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je Bog vsegamoščni sklenil njih iskreno ljubljeno, nepozabno mater, oz. sestro, teto in svakinjo, gospo

Pavlo Urabec roj. Bregar

c. kr. finančnega računskega svetnika vdovo

k sebi poklicati danes, ob 1/4. 4. popoldne po dolgem, težkem trpljenju, prevideno s sv. zakramenti za umirajočo, v 64. letu nje starosti.

Pogreb pokojnice bo v torek, 8. t. m. ob polutreh popoldne izpred hiše žalosti v Gradišču št. 7 na pokopališču pri Sv. Križu. Sv. zadušne maše se bodo služile v več cerkvah. 91

V Ljubljani, 6. januarja 1907. Posebni parte se ne izdajo.

Borzna poročila.

Ljubljanska

"Kreditna banka v Ljubljani"

Uradni kurzi dun. borze 7. januarja 1907.

Wohlbef. papir	Denar	Blago
12% majaka renta	99.95	99.45
12% srebrna renta	100.25	100.46
12% avstr. krona renta	99.25	99.15
117 2/3 zlata	117.2	117.49
ogrska krona renta	96.10	96.3
114 70 zlata	114.70	114.9
posojilo dež. Kranjske	98.90	99.9
posojilo mesta Spiljet	104.50	101.9
Zadar	99.85	100.85
bos.-herc. železniško posojilo 1902	99.95	100.95
češka dež. banka k. o. 2. o.	99.60	99.70
99.00	100.10	
zast. pisma gal. dež. hipotečne banke	100.60	101.50
pešt. kom. k. o. z 10% pr.	105.15	106.10
zast. pisma Innerst. hranilnice	100.00	101.00
zast. pisma ogr. centr. dež. hranilnice	100.00	100.50
z. pis. ogr. hip. ban.	100.00	100.15
obl. ogr. lokalnih železn. d. dr.	100.00	100.30
obl. češke ind. banke	100.00	101.00
prior. lok. želez. Trst-Poreč	99.90	99.75
prior. dolajskih žel.	107.7	99.75
prior. juž. žel. kup.	315.0	315.30
avstr. pos. za žel. p. o.	100.65	101.65

Srečke	218	218
od 1. 1860	28	2.9
od 1. 1864	163.25	166.25
tziske	275	284
zem. kred. I. emisije	287.75	297.75
II.	312	320
ogrske hip. banke	101	103.50
srske a frs. 100-turske	165.4	166.40

Basilika	448.75	448.75
Kreditne	77	85
Inomoške	90	94
Krakovske	58	52
Ljubljanske	46.25	48.25
Avstr. rdeč. križa	27.50	29.50
Ogr.	67	69
Rudolfove	74	80
Salburške	16.25	166.25
Dunajske kom.		

Dalmat.	177.60	178.60
Južne železnice	692.50	693.50
Državne železnice	177.7	787
Avstr.-ogrske bančne deln.	690.10	691.10
Avstr. kreditne banke	843	844
Ogrske	243	244
Zivnostenske	747	753
Premogokop v Mostu (Brüx)	631	632
Alpanske montan	693	2702
Prške žel. ind. dr.	675	676
Rima-Muranyi	283	287
Trboveljske prem. družbe	558	564
Avstr. orožne tovr. družbe	147	150
Češke sladkorne družbe		

Valuta.	11.35	11.39
C. kr. cekin	19.10	19.13
20 franki	23.48	23.64
20 marke	24.	24.08
Sovereigns	117.60	117.80
Marke	95.60	95.70
Laški bankovci	2.52	2.53
Rubli	894	
Delari		

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 7. januarja 1907.

Tornalim.

Pšenica za april	50 kg K	7.46
Rž	50	6.71
Korniza	50	5.13
Oves	50	7.43

Neapremenjeno.

O ni gospod, ki je pred tednom svoj dežnik s svilnatim zamenjal v kavarni „Evropi“, se naproša da ga letotam odda. 77 2

Okrajna posojilnica v Litiji vabi svoje člane k rednemu občnemu zboru ki bo dne 20. januarja 1907 ob treh popoldne v prostorih g. Oblaka v Litiji.

DNEVNI RED:

1. Potrdjenje letnega računa in razdelitev čistega dobička
2. Poročilo o reviziji.
3. Volitev načelnstva in nadzorstva.
4. Slučajnosti.

Ako ob zgoraj navedeni uri ne bi bilo za sklepanje dosti navzočih članov, se koj s tem vabilom za ta slučaj nesklepčnosti zborovanja odredi v zmislu § 34. združinskih pravil drugo zborovanje na isti dan 20. januarja ob pol 4. popoldne na istem mestu in z istim dnevno redom, kakor je spredaj za prvo zborovanje odločeno.

Okrajna posojilnica v Litiji, dne 6. januarja 1907.

H. Lebinger, načeln. k.

Trgovina z mešanimi blagom
LEOPOLD JORE na Javorniku,
Cerenjsko, sprejme takoj

učenca

starega 13-14 let s primerno šolako izobrazbo in lepim vedenjem. 86-1

Prav v bližini Ljubljane, ob glavni cesti, se takoj odda pod jako ugodnimi pogoji v najem ali na račun

gostilna

z vso opravo in lepim prostornim vrtom.

Več se izve v Ljubljani, v Metelkovih ulicah št. 19. 90-1

V subabonement

se oddajo vsi politični in ilustrovani časopisi kavarne „UNION“.

69-2

v Ljubljani se prodajo nanovo zidana

enonadstropna hiša

s stanovanji (davka prosta) z opravljenimi lepimi gostilniškimi prostori, velikim gostilni in zelenjadnim vrtom, prostornimi kletmi in ledeno. Hiša je pripravna za vsako kupčijo in se takoj proda zaradi gospodarjeve bolehnosti. Treba je denarja 600 K, eventualno tudi manj, drago (12000 K) lahko ostane na hiši. Vsa vprašanja pisмено gospodu Poženu, trgovca v Trnovem 67 2 v Ljubljani.

Kavarna „Leon“

V Ljubljani

na Starem tgu št. 30

vsak torek, sredo, četrtek soboto in nedeljo

vso noč odprta.

Z odličnim spoštovanjem

Leo in Fani Pogačnik.

V torek, 8. januarja brezplačna pokušnja

staropreizkušenih Maggijevih izdelkov:

1. Maggijeva zabele za lahke juhe itd. 35-4
 2. Maggijeva bouillonnak pušice.
 3. Maggijeva tab. za juho.
- Vsako je prav vpludno povabljen.

F. KHAM delilatenčna trgovina. Mikločičeva cesta.

Albin Zakotnik
kolodvorski restavruator

Pepica Zakotnik roj. Kragher

vrož poročena. ženo

Postojna dne 7. januarja 1907. Kragher

Brez vsakega posebnega obvestila. 88

Društvo zdravnikov na Kranjskem

razpisuje za tekoče leto podpore iz

dr. Löschner-Maderjeve ustanove

do katere imajo pravico vdove in nedoletne sirote zdravnikov, ki so bili do smrti člani društva. Z uradnimi izkazi o premoženju opremljene prošnje je neslati najkasneje do konca januarja na društveni odbor.

Dr. Stanko Sterger, predsednik.

Samo 6 dni

Havre-New York

Francoske prekomorske družbe.
Edina najkrajša črta čez

Bazel, Pariz, Havre v Ameriko.
Veljavne vozne liste in brezplačna pojasnila daje za vse slovenske pokrajine edino

Ed. Šmarda

oblastveno potrjena potovalna pisarna
Ljubljana Dunajska cesta 19 Ljubljana
v novi hiši „Kmečke posnilnice“, nasproti gostilne pri „Figovu“ 426-3

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. oktobra 1906. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. žel:		11.15 predpoldne. Osebn. vlak iz Gorice c. kr. drž. žel., Trbiža, Celovca, Linca, Praga, Dunaja zahodni kolodvor.	
7.10 zjutraj	Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Celovec, Glandorf, Salcburg, Inomost, Linc, Budejovice, Praga.	2.32 popoldne	Osebn. vlak iz Straže-Toplice, Novega mesta, Kočevja.
7.17 zjutraj	Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Straža-Toplice, Kočevje.	4.30 popoldne	Osebn. vlak iz Seletala, Celovca, Inomosta, Monakovega, Beljaka, Trbiža, Gorice c. kr. drž. žel., Trsta c. kr. drž. žel.
11.30 popoldne	Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorice c. kr. drž. žel., Trst c. kr. drž. žel., Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovec, Salcburg, Inomost, Bregenc.	8.35 zvečer	Osebn. vlak iz Straže-Toplice, Novega mesta, Kočevja.
1.05 popoldne	Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Straža-Toplice, Kočevje.	8.45 zvečer	Osebn. vlak iz Prage, Linca, Dunaja juž. žel., Celovca, Beljaka, Trbiža, Trsta c. kr. drž. žel., Gorice c. kr. drž. žel.
4.00 popoldne	Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorice c. kr. drž. žel., Trst c. kr. drž. žel., Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovec, Stajer, Linc, Budejovice, Praga, Dunaj zahodni kolodvor.	11.34 ponoči	Osebn. vlak iz Postablija, Trbiža, Trsta c. kr. drž. žel., Gorice c. kr. drž. žel.
7.08 zvečer	Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Kočevje.	Odhod iz Ljubljane drž. kolodvor:	
7.35 zvečer	Osebn. vlak v smeri: Trbiž, Gorice c. kr. drž. žel., Trst c. kr. drž. žel., Beljak, Inomost, Monakovo.	7.28 zjutraj	Mešani vlak v Kamnik.
10.23 ponoči	Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorice c. kr. drž. žel., Trst c. kr. drž. žel., Beljak, Inomost, Monakovo.	2.05 popoldne	Mešani vlak v Kamnik.
Dohod v Ljubljano juž. žel:		7.10 zvečer	Mešani vlak v Kamnik.
7.09 zjutraj	Osebn. vlak iz Trbiža.	10.45 ponoči	Mešani vlak v Kamnik. (Samo v oktobru in le ob nedeljah in praznikih.)
8.44 zjutraj	Osebn. vlak iz Novega mesta, Kočevja.	Dohod v Ljubljano drž. kolodvor:	
		6.49 zjutraj	Mešani vlak iz Kamnika.
		10.59 predpoldne	Mešani vlak iz Kamnika.
		6.10 zvečer	Mešani vlak iz Kamnika.
		9.55 ponoči	Mešani vlak iz Kamnika. (Samo v oktobru in le ob nedeljah in praznikih.)

C. kr. ravnateljstvo državnih železnic v Trstu.

Samo **50** vinarjev stane 1 kilo

olja proti prahu

priznано najboljšie vrste pri

Adolfu Hauptmann

tovarna oljnatih barv, firnežev in stekl. kleja v Ljubljani. 3268-15

Sp. zjema zavarovanja Slovenskega življenja po najrazvirnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, da nobena druga zavarovalnica zisti je ugodno zavarovanje na dolževje in smrt z manjšajšimi se vplačili.

"SLAVIJA"

vzajemno zavarovalna banka v Pragi. - - - - -

Rez. fondi: 34,788.837.76 K. Izplačane odškodnine in kapitalije 87,176.383.76 K.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica nase države z vsačkimi slovensko-moredno upravo.

Generalni zastop v Ljubljani, šigar pisarne se v lastnej bančni hiši v Gespovskih ulicah št. 12.

Zavaruje poslopja in promišlne proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škoda cenjuje takaj in najkulantneje. Uživa najboljši sloves, kadar požarje.

Dovoljuje in čistega dobička in dntno podpore v narodne in občinskih namena.